

חוק הגנת דייר המשנה של בית עסק, תשט"ו—1954 *

1. הושכר בית עסק בשכירות משנה, והדייר הראשי חדל להחזיק בבית העסק או נפטר, ולא בא במקומו אדם אחר כדייר מכות חיקוק, יהיה דייר המשנה, לגבי החלק המוחזק בידו, לדייר של בעל הבית, ובלבד —

דייר משינה
שהיה לדייר
של בעל הבית

- (1) שבזמן שהדייר הראשי חדל להחזיק בבית העסק או ערב פטירתו לא נתנה השכרת המשנה לבעל הבית עילת פינוי נגד הדייר הראשי ;
- (2) שהשכרת המשנה לא נעשתה אחרי שבעל הבית התחיל בהליכים משפטיים לפינוי הדייר הראשי מבית העסק.

2. נהיה אדם לדייר מכוח סעיף 1, רשאי בעל הבית לחזור ולהשכיר את בית העסק כולו, לרבות החלק המוחזק על ידי אותו אדם, ומשעשה כן יהיה אותו אדם לדייר משנה של השוכר החדש.

דייר שהיה שוב
לדייר משנה

3. תנאי השכירות של האדם האמור — הן בזמן שהוא דייר לפי סעיף 1, והן בזמן שהוא דייר משנה לפי סעיף 2 — יהיו כתנאי השכירות שהיו חלים לאחרונה בינו לבין הדייר הראשי שחדל להחזיק בבית העסק או שנפטר.

תנאי השכירות

4. (א) ניתן פסק דין או צו לפינוי של בית עסק (להלן — צו פינוי), והפינוי לא נסתיים לפני תחילתו של חוק זה, רשאי בית המשפט שנתן את צו הפינוי, על פי בקשת החייב בפינוי, לבטל או לשנות את הצו על מנת להגשים חוק זה, אם נראה לבית המשפט כי צו הפינוי לא היה ניתן אילו היה חוק זה ברתוקף בשעה שניתן הצו.

הוראות מעבר

(ב) הוגשה בקשה כאמור בסעיף קטן (א), לא יוצא צו פינוי לפועל לפני גמר הבירור בבקשה ; לא ישמע בית המשפט בקשה כאמור שהוגשה לאחר הפינוי של בית העסק.

(ג) פקיד ההוצאה לפועל שנתן צו לפינוי בית עסק עילא על פי פסק דין של בית משפט מוסמך, יהיו לו כל הסמכויות של בית משפט לפי סעיף קטן (א), בשינויים המהותיים לפי הענין.

5. בהוק זה יהיה לכל מונח המצומצם הניתנת לו בחוק הגנת הדייר, תש"ד—1954 .

פירוש

6. חוק זה בא להוסיף על הזכויות הניתנות לעוזר משנה על פי חיקוק אחר, ולא לגרוע מהן.

שמירת זכויות

7. תחילתו של חוק זה היא מיום שנתקבל בכנסת.

תחילה

פ נ ח ס ר ו ז נ
שר המשפטים

מ ש ה ש ר ת
ראש הממשלה

י צ ח ק ב נ - צ ב י
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ד' בטבת תשט"ו (20 בדצמבר 1954).
1 כ"ח 151, תשי"ד, עמ' 92.